

szeretnénk egyszer s mindenkorra megszabadulni. Ilyen és hasonló ellenségek hada vesz körül Téged, Áldott Úr, millió számra jönnek, seregestül, akár a sáskák vagy a gyapjaslepke hernyói, vagy a fáraó ellen küldött dögvész, legyek és békák. Ott nyüzsög körülötted az élők és holtak, a még meg sem születettek, a kárhozottak és üdvözültek, a Te néped és az idegenek, a bűnösök és a szentek minden bűne. Ott vannak a számodra legkedvesebbek is, a Te szentjeid és a Te választottaid, a Te három apostolod, Péter, Jakab és János is, de nem, mint vigasztalók, hanem mint vádlók, mint Jób barátai, „port szórván az ég felé”, és átkokat a Te fejedre.

Az a meggyötört Szív, a gyöngédség és szeretet székhelye végül a természetét meghaladó hévvel kezdett el verni, „a nagy mélység alapjai megrendültek”, a vörös folyamok bőséges áradata átszakította az erek csatornáit, és a bőr pórusain áttörve, sűrű harmatként gyöngyözött egész testén, majd súlyos cseppekben gördült végig rajta, és átáztatta a földet.”

Örömünk pont ebből a felismerésből eredeztethető. Ha ezt igazán felfogjuk, soha nem tudunk feltámadásának

úgy örülni, mint egy gólnak a focimeccsen. A legmélyebb, rendületlen nyugalom, a feleszmélés felocsúdása, hogy életünk nem vakvágány, hogy a nagypénteken érzett egyedüllét nem magány többé. Megértjük az antik világ márványszobrainak tekintetét, mely azt mondja: „szép az élet, de minek?” Az Egyház csodálatos finomsággal nem győzelmi himnusszal indítja a húsvét vasárnapi nagymisét, hanem a lélek mélyére ható ígét énekel az introitusban: „Feltámadtam és ismét veled vagyok.”

„Dicsekedjünk, Urunk, Jézus Krisztus keresztjében...”

Ha megérezzük azt, hogy milyen Istenünk van nekünk, és hogy mi az, amiben dicsekedhetünk mi keresztények, ha megérezzük a megváltás szentséges titkának mélységeit, akkor a szentmisében egy olyan meg nem szűnő forrásra lelhetünk, mely megtart minket életünk minden napján, és elkísér a szentöl-szembeni nagy találkozásra. Akkor már minden szentmisében tudatosan is húsvét szentséges titkait ünnepelehetjük.

Gábor atya

Tévelygők

Vannak közöttünk tévelygők. Vagy meg-tévesztettek. Szép számmal. Tudatlanság, tapasztalatlanság? Talán inkább olyanok ők, akik nem látják, vagy éppen látják, de nem ismerik fel azokat a biztos tájékozódási pontokat, szegletköveket, melyekhez egy keresztény ember életét, gondolkodását igazítja, és amelyek szerint szellemi táplálékát válogatja. Talán ők még nem vesztették el bizalmukat a nyomtatott irodalom, a sajtó, a televízió, vagy a film által közvetített tartalmak, információk igazsága, tisztessége és jó szándéka iránt, és néha mindent elhisznek. Nem hibáztatom őket, de hozzájuk szól a következő néhány gondolat.

Korábban, a rendszer-váltást megelőzően hosszú időn keresztül nem kaptak teret,

széles nyilvánosságot sem a vallással, kereszténységgel, sem nemzetünk őstörténetével, a magyarság ősi hagyományával foglalkozó alkotások. Az ilyen témájú írások, filmek kedvelői ezért nagy érdeklődéssel fordultak a hirtelen megszaporodott és a média valamennyi csatornáján terjedő művekhez.

Tiszta szívű és jóhiszemű olvasók, nézők általában nem feltételezik, hogy a – különösen szent ünnepeinken – nagy számban megjelenő, bennünket sok irányból elárasztó művek gyakran igénytelen, olcsó, hatásvadász elemekből állnak. A befogadó számára nem mindig észrevehető, hogy sokszor valójában egyenesen megtévesztő, és

gondolkodásukat befolyásolni kívánó céllal és szándékkal születnek ezek az írások, filmek. Egy nyílt tekintetű, kellemes hangú, a Krisztus-ábrázolásokhoz hasonló kinézetű és ruházatú, eredeti helyszíneken mozgó színész szájából könnyen elhithetőek a jól hangzó, de hitünk lényegétől távol álló, vagy éppen azzal ellentétes, tudománytalan gondolatok is. Egy fordulatot, izgalmas regény, mely helyszíneken játszódik, bibliai témákhoz ismert, valós helyszíneken játszódik, bibliai témákhoz kapcsolódik, a sorok között hihető részletekkel, a tévedés, a bizonytalanság, a kételkedés magvait szórhatja el egyesekben.

Megtörtént eseményeket belefoglalva, ismert történelmi személyek és valós földrajzi helyek felhasználásával, logikus szerkesztéssel, a hitelesség látszatát keltve lehet – példátlan népszerűséget elérve – mindezt eladni, és „mellesleg” tekintélyes anyagi hasznot szerezni ilyen módon. Botrányízű cselekményekkel összeszöve, széles tiltakozást kiváltva pedig

a mai, a valós értékeket sokszor nem tisztelő világunkban egyenes az út a világhír felé.

Ezek a törekvések nem ismernek „tabut”. Felhasználják az Evangélium önkényesen, összefüggéseiből kiragadott részleteit, szentjeink történeteit, sőt néha még a kereszténység legfontosabb tanítását, hitünk gyökerét, a *Feltámadást* is megkérdőjelezzik. A tudományosan nem igazolt, kitalált „történelmi” eseményeket valós tényként állítják be. Őnjelölt „tudósok” a tudományosság látszatának báránybőrébe bújtatva hirdetik kiagyalt, zagyva és képtelen elméleteiket, ezzel gyakran széles médiavisszhangot kiváltva. Vitákat provokálnak hittudósokkal, valódi és elismert tudományos nézetek képviselőivel, ezzel próbálván igazolni, alátámasztani saját „tudós” voltukat.

Hasonló jelenségeket tapasztalhatunk a hazafias érzelmeinkkel visszaélő

„irodalom” terén is. Nemzeti múltunk, történelmünk, különösen a honfoglalás korát megelőző idők kutatása még sok felfedezni, megismerni valót tartogat. Észre kell azonban vennünk, hogy kihasználnak bennünket. Ősi mítoszainkat, szent jelképeinket, nemzedékek által tisztelt hagyományainkat, koronánkat, zászlóinkat, kapcsolják össze kevésbé rossz esetben pusztán csak népszerűsködő, de előfordul, hogy tisztességtelen, vagy aljas szándékokkal, ezzel azt a látszatot keltve – és tapasztalataink szerint ezt később a média lelkesen hangoztatja is – mintha ezek a szimbólumok egyet jelentenének alkalmi felhasználójukkal, vagy bitorlójukkal.

*

Azért senkinek nem akarom kedvét szegni, mindenkit biztatok az olvasásra, tájékozódásra, de nem válogatás nélkül. Vannak igazi értékeket képviselő és közvetítő filmek, bőségesen akadnak hiteles dokumentumokra támaszkodó írások, és van magas művészi színvonalú irodalom is. Keressük ezeket!

Ismerjük meg alaposan keresztény hitünket, nemzeti múltunkat, történelmünket és hagyományainkat, mert csak így tudjuk azt tisztán megőrizni az utókor számára és továbbadni a jövő nemzedékének. Csak így tudunk helyes következtetéseket levonni a körülöttünk zajló események tekintetében, és csak így lehetünk képesek helyes, és az idők próbáját is kiálló döntéseket hozni.

Ne feledjük: csak tiszta forrásból!

Szabó Gábor

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009 szeptemberében kiadott körlevele a katolikus hit megőrzéséről, rámutat ezekre a veszélyekre. (Olvassuk el!)

„TÖLTSETEK MEG...!”

- gondolatok a közelgő országgyűlési választások előtt -

A kánai menyegző történetében (*Jn.2. 1-12.*) Jézus első csodatettének leírását olvashatjuk. Mikor elfogyott a bor, így szólt: *„Töltsétek meg a korsókat vízzel!”* Elgondolkoztunk-e már azon, miért nem Ő töltötte meg a korsókat egyből ismét borral? Megtehetné volna!

Néha csak ülünk, és várunk a csodára. Várjuk, hogy megtörténjen valami. Várjuk, hogy életünk, sorsunk jobbra forduljon. Várjuk, és elvárjuk, hogy „Valaki” egyszer talán felfigyel ránk és észreveszi, hogy milyen nagyon rossz is most nekünk, majd megsajnál, és megsegít.

A nagy csodavárásban aztán sokszor nem vesszük észre, hogy tehetnénk valamit mi is saját magunkért. Környezetünkért, sorstársainkért. Városunkért, népünkért, nemzetünkért, hazánkért. Panaszkodunk, és azt gondoljuk, hogy ezzel már mindent elvégeztünk. Sajnálkozunk, és úgy hisszük, hogy csak ennyi a dolgunk, a többi majd megteszik helyettünk mások. Hozzátartozóink, főnökeink, vezetőink. Tisztviselők, politikusok. Majd az állam, a társadalom! Vagy majd a

Jóisten! Hiszen mi jók voltunk, így hát igazán megérdemeljük. Azután, ha később sok minden nem az elképzeléseink, vágyaink szerint alakul, még meg is vagyunk sértődve, és másokat hibáztatunk.

Vétkezni nem csak cselekedettel lehet, de mulasztással is. Kihagyni azt, amit megtehetnénk. Elszalasztani a lehetőséget. Kényelem? Lustaság? Nemtörődömség? A felelősség elhárítása! Vegyük hát észre, hogy sorsunk alakulása elsősorban rajtunk múlik. Életünkért elsősorban mi magunk vagyunk felelősek. A döntéseknek nem felettünk, hanem bennünk kell megszületniük! Ez nem csak egy néha-néha adódó lehetőség számunkra, hanem állandó kötelességünk is!

Választani nem csak a jó és a rossz, de az érték és a silányság, az őszinteség és a hazugság, a tiszta és az erkölcstelen között kell. Állást foglalni, felelősséggel részt vállalni, kiállni hitünk szerint, hagyományaink, elveink, véleményünk mellett, jó példát adhat

másoknak, és így magával hozza az eredményben, a közös örömeiben való részesedés lehetőségét is.

Még ha a legtisztább, legnyitottabb szívvel várunk is a kegyelemre, mindig megtalálhatjuk azt, amit meg tudunk egyedül is tenni, sőt azt, amit **egyedül csak mi** tudunk megtenni. Ami csak ránk vár, aminek véghezvitele a mi feladatunk, a mi küldetésünk. És persze az igazán fontos dolgok csak közös akarattal és közös cselekvéssel jöhetnek létre. Ha mindenki külön-külön is elvégzi azt, ami személy szerint neki adatik,

de ezzel együtt a közös munkából is kiveszi a részét. Meglátjuk, ilyenkor a kegyelem sem várat magára.

Isten mindent megtesz értünk, de semmit nem tesz meg helyettünk...

Itt az idő, töltsük meg hát a korsókat – ha akarunk megújulást!

Szabó Gábor

Szent Benedek Regulájában írja:

„...elménk megegyezzék szavainkkal!”

Önmagunktól... mi, emberek, nem tudjuk „hogyan kell helyesen imádkoznunk” (vö. Róm 8, 26). Túl messze vagyunk Istentől, túl titokzatos és túl nagy a számunkra. Ezért Isten segítségünkre jön: ő maga adja nekünk az imádság szavait és tanít bennünket imádkozni, megajándékoz bennünket az ima tőle jövő szavaival, hogy elinduljunk felé az úton, fokozatosan megismerjük őt, közel kerüljünk hozzá a nekünk ajándékozott testvéreinkkel együtt mondott imádság által. ... Így – a zsoltárokra, az Ó- és Újszövetségre vonatkoztatva a fentebb idézett mondatot – „Lélekben” imádkozunk a Szentlélekkel. Istentől kapott szavakkal imádkozunk Istenhez – mondja Szent Ciprián... – s hozzáteszi: amikor a Miatyánkot imádkozzuk, beteljesedik bennünk Jézus ígérete az igazi imádókról, akik „lélekben és imádságban imádják az Atyát (vö. Jn 4 23). Krisztus ajándékozta nekünk ezeket a szavakat, aki az igazság, és bennük nekünk ajándékozta a Szentlelket (vö. De dom. or 2).

Itt láthatóvá válik... valami a keresztény misztika sajátos módjából is, mely ... találkozás Isten Lelkével a minket megelőző szóban, találkozás a Fiúval és a Szentlélekkel, így eggyé válás az élő Istennel, aki mindig bennünk, és egyben fölöttünk van.

Lukács a következő megjegyzéssel vezeti be az Úr imáját:

„Történt egyszer, hogy Jézus éppen imádkozott valahol, és amint befejezte, egyik tanítványa azt mondta neki: ‘Uram, taníts minket imádkozni...!’ (11, 1). Jézus saját imáinak a részeseivé tesz bennünket, bevezet a „háromságos Szeretet” belső beszélgetésébe... Ez azonban azt is jelenti, hogy a Miatyánk szavai utat mutatnak a belső imádság felé... A Miatyánk jelentősége túlmutat szavainak közlésén. Alakítani akarja létünket, Jézus érzületébe akar begyakoroltatni bennünket (vö. Fil. 2, 5)... Lehetőségeinkhez mérten meg kell kísérelnünk, hogy valóban megismerjük Jézus gondolatait, amelyeket ezekben a szavakban tovább akart nekünk adni.

Az Úr imája – Miatyánk

(Az előző számban közöltek folytatása)

Am a kezdet mindvégig jelen van: „Mi Atyánk – tudjuk, hogy velünk van, kezében tart és megment minket.

A Miatyánkot ... Máté hosszabb formában hagyományozta aránk. Az Egyház... ezt ... tette magáévá, ezt imádkozza... A hét kérés mátéi megfogalmazásában... világosan kifejtve találjuk azt, amit Lukács csak részben említ.

Vessünk egy ... rövid pillantást a Miatyánk felépítésére. Ez ... a megszólításból és a hét kérésből áll. Ez utóbbiak közül három „te-kérés”, négy pedig „mi-kérés”. Az első háromban magának Istennek az ügyéről van szó ebben a világban, a négy következő kérésben a mi reménységünkről, szükségünkről, bajainkról. A Miatyánk két típusú kérésének egymáshoz való viszonyát össze lehetne hasonlítani a Tízparancsolat két táblájának a viszonyával, amelyek alapján véve a főparancs két részének, az Isten- és emberszeretet parancsának a kibontásai, azaz útmutatások a szeretet útja felé.

Így a Miatyánk is először Isten elsőbbségét állítja, amelyből magától értetődően következik a helyes emberi lét gondja. Itt is először a szeretet útjáról van szó, amely egyszersmind a megtérés útja. Ahhoz, hogy az ember helyesen tudjon kérni, az igazságban kell állnia. Az igazság pedig ez: „először Isten, Isten országa” (vö. Mt 6, 33). Először ki kell lépünk önmagunkból és meg kell nyílnunk Isten felé. Semmi sem lehet helyes, ha Istennel nem a helyes rend viszonylatában állunk. Ezért a Miatyánk Istennel kezdődik, és tőle vezet az emberlét útjára. Végül alászállunk az ember végső fenyegetettségéig, ahol a gonosz leselkedik – az apokaliptikus sárkány képe jelenhet meg előttünk, aki az emberek ellen harcol, „akik engedelmessékednek Isten parancsának és Jézus tanúságtétele mellett kitartanak” (Jel 12, 17). *(elmélkedésünket a következő számban folytatjuk)*

(Joseph Ratzinger – XV. Benedek: A názáreti Jézus c. könyvéből szerkesztette: Turi R.)

A mosolygó depressziós

Még diákkoromban történt az egyetem elmeklinikáján, nagyvizit alkalmával. A professzor ekképpen mutatta be egyik betegét, amikor megálltunk az ágya előtt: „...és ő a mi mosolygó depressziósunk...”. Nem értettem a dolgot. Csak nem kigúnyolja a betegét, aki szerinte talán nem is annyira beteg? Hiszen képzetemben úgy élt a depressziós beteg, mint egy melankóliára hajló, örömtelen, már-már búskomor személy, aki ha megpróbál is mosolyogni, legfeljebb egy esetlen, görcsös, torz vigyor ül ki az arcára.

A másik történet kissé anekdotaszerű, lehet, hogy sokak számára nem ismeretlen. Egy fiatal férfi már hosszú hónapok óta járta a pszichológusokat, pszíhiáterekeket, természetgyógyászokat, hogy segítsenek rajta. Nem tud semmi iránt lelkesedni, nincsenek tervei, céltalan az élete, nem tud úgy igazán szívből örülni, felszabadultan nevetni, pedig környezete szerint „sikeres ember”. Hangulatjavító, szorongásoldó gyógyszereket szed, de nincs javulás. Orvosa – nem titkolva a tehetetlenségét és látva az eddigi terápia teljes sikertelenségét – egy hirtelen támadt ötlettel állt elő, talán, hogy megszabaduljon végre páciensétől. Tudja mit? – mondta neki. Mozduljon ki

otthonról, járjon többet emberek közé! Van itt a városban egy cirkusz, ahol fellép egy bohóc is, azt hiszem, Pepinek hívják. Azt beszélik, ő aztán mindenkit meg tud nevetetni! Ekkor a fiatalember szomorúan, egykedvűen maga elé nézett és csöndesen csak ennyit mondott: „Én vagyok Pepi...”

A depresszió egyre gyakoribb betegség. Komolyan kell venni, fel kell ismerni, kezelni is kell, ha nem is azonnal és nem feltétlenül gyógyszerekkel. Felismerése és kezelésének mikéntje nagy felelősséggel jár. Bizzuk jól megválasztott szakemberre.

De nem minden depresszió valódi depresszió. Bárkivel előfordulhat, hogy lehangolt, rossz napjai vannak. A háttérben meghúzódhat szervi betegség is, de jóval gyakoribb hogy a lehangoltság valamilyen élethelyzetből adódik. Közeli hozzátartozó elvesztése, átmeneti vagy tartós munkanélküliség, anyagi gondok, családi, párkapcsolati, munkahelyi problémák. Vannak úgynevezett depresszív személyiségű, depresszióra fokozottan hajlamos emberek is, ám nem szükségszerű hogy ők is valódi depressziósakká váljanak.

Természetesen hívő ember is lehet depressziós. Ő kérheti, sőt kérnie is kell a Szentlélek segítségét, lelki életének rendbehozatalához.

A legtöbb baj, kiábrándultság abból fakad, hogy miután előadtuk kérésünket – várunk. Ki-ki a maga módján mást és mást vár. De többnyire valamiféle felhangolt állapotot, viharos lelki átalakulást, sőt, egyfajta belső bizsergést, „szent megborzongást” várunk, vagyis érzelmeket, és mindezeket passzív befogadóként, s lehetőleg minél gyorsabban.

Ilyen elvárásokat követően törvényszerű a csalódás. Mert a hit nem elsősorban érzelem. Értelem, akarat, kellő alázat, folytonos engedelmesség, sok-sok lemondás is kell hozzá, mindennapos újrakezdés és főképpen cselekvés, tettek, s mindez elsősorban másokért.

Lépni, mozdulni, indulni kell, de nem mindegy, merre. Ehhez mindnyájan kapunk jelzéseket, ha figyelünk. Sajnos, én sem vagyok mindig elég figyelmes. Azt hiszem, hogy Isten nem tűri a tartós mozdulatlanságot. Ahogyan Ő folyamatos teremtő jelenlétével köztünk van, ugyanúgy tőlünk is elvárja, hogy mozgásban legyünk, ki-ki a maga képessége szerint.

Még csak nem is az a fontos, hogy célba érij a magad erejéből. Pláne, hogy dobogós helyen végezz vagy győztes légy. Fontos az, hogy úton légy, mert csak ott és csak akkor tud megszólítani téged.

Mindig az első lépések a legnehezebbek. Depressziós hangulatban különösképpen.

Mert ha valaki lelkében fájoan szenved is, de azért megpróbál rádmosolyogni, megkockáztatva, hogy csak torz vigyor lesz belőle, ha ő maga még nem is tud úgy szívből nevetni, de téged azért szeretne megnevetetni, akkor ő már úton van.

Igen, én hiszem, hogy a mosolygó depressziós és Pepi már úton vannak. A gyógyulás útján. Akkor is, ha most ezt még ők maguk sem tudják igazán.

Lakatos Péter

STELLA

Könyv és kegytárgybolt

Bibliák, imakönyvek, szentképek, életrajzi és ifjúsági regények
elmélkedő olvasmányok, feszületek, rózsafüzérek, gyertyák és
egyéb kegytárgyak, stb.

Cím: Tata, Bartók B. u. 1. (a kapucinus templomnál). Telefon:
34/ 384-802 Nyitva tartás: szerda, csütörtök, péntek 8–12,
illetve 13–15; szombat, vasárnap 8–12 óra

LIBITINA

jó kezekben könnyebb minden

2890 Tata, Stranszky J. u. 15.

Tel: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

Tisztelt Olvasók!

Szeretettel ajánlom figyelmükbe a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Támogató Szolgálatának munkájáról, mindennapi tevékenységeinkről, a személyi segítő munkakör tapasztalatairól, és az ellátottjainktól kapott visszajelzésekről szóló olvasmányunkat.

A Támogató Szolgálat személyi segítőjeként számtalan lehetőségünk van arra, hogy a hozzánk forduló, fogyatékkal élő emberek életét könnyebbé, teljesebbé tegyük. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a gondozottak életminőségét nagymértékben javítja a velük való törődés, amely életük minden területét érinti. Nagyon fontosnak tartjuk az elszigetelt, magányos emberek testi-lelki világának figyelemmel kísérését, fizikai szinten támogatással és önállóságra buzdítással, lelki szinten segítő beszélgetéssel, együtt gondolkodással. A gondozottak ellátási módja attól függ, milyen mértékű szellemi illetve fizikai fogyatékkal élnek, és milyen egészségügyi, fizikai és mentális állapotban vannak az ellátásba kerülésük idején. Ezeknek az embereknek a mindennapi feladatok elvégzése, még inkább a hivatalos ügyek intézése, intézményekbe, orvoshoz való eljuttatása komoly akadályba ütközik. Mindezekben tudjuk őket segíteni azáltal, hogy állandó kapcsolatban állunk a házi orvosokkal, szakorvosokkal, az önkormányzat szociális osztályával, védőnőkkel, és igény szerint felkutatjuk a legmegfelelőbb szakorvosi, ellátási szert. Vannak alaptevékenységek, ami mindenkinek azonos, de vannak speciális tevékenységek, amelyek egyénileg változóak. Mivel gondozottainkkal állandó kapcsolatban állunk, gyakran tapasztaljuk egészségügyi, akár mentális akár fizikai állapotuk romlását, így időben fel tudjuk venni a kapcsolatot a megfelelő szakemberrel, hogy állapotukban javulást érvényesítsünk. Igyekszünk arra is odafigyelni, hogy az elszigeteltség érzését csökkentjük, sorstársakkal való kapcsolattartás lehetőségét megteremtjük.

Visszajelzés, arról hogy „Mit jelent a Támogató Szolgálat mindennapjainkban?”

„Én idős, súlyosan mozgáskorlátozott vagyok. Szeretném megköszönni a Támogató Szolgálat minden

tagjának az önzetlen, segítő, nagyon szép munkáját, mert nélkülük még nehezebbek lennének mindennapjaim. Szeretném megemlíteni, és hálás lenni személyi segítőimnek, EM-nek, akinek odaadó szervező munkája által el tudok jutni különböző egészségügyi intézményekbe, (körzeti orvoshoz, neurológiára, reumatológiai kezelésekre, ortopédiára, hallásjavító centrumba) mert a tömegközlekedésben nem tudok részt venni, és nagyon körülményesen tudnék eljutni bárhova is. Köszönöm neki a biztató szavakat, ami számomra sokat jelent. Kívánom, hogy ezt a nemes munkát még nagyon sokáig tudják végezni, és sok betegársamon tudjanak segíteni ebben a nehéz gazdasági helyzetben”.

9 ; v G N G v ; A F ; N

F 9 B 8 9 N J v B M G C F C N 5 H I B ? 5

A Æ @ H 5 < Æ N 6 5 B f l H U h U J U g h

Tartós betegséggel élőknek és családtagjainak:

Minden hónap 3. szerdáján 16 órától

Állandó vendégünk: dr. Kiss Zsuzsanna.

Szeretettel várjuk mindazokat, akik:

–

–

–

–

–

–

–

–

–

Chron betegek),

Klub tevékenységeinkre a családok egészét várjuk, a gyerekekre személyi segítőink figyelnek, és gyógypedagógus irányításával foglalkoznak. Szeretnénk beszerezni néhány testet- képességeket-készségeket fejlesztő játékot, és olyan alapanyagokat, amikkel a kreativitás fejleszhető, közös élményhez juttatja a résztvevőket. Szeretnénk két alkalommal családi napot szervezni, amikor klub tevékenységünk keretében szabadtéri élményekhez is tudnánk juttatni a résztvevőket. (Terv szerint június 12-én és augusztus 28-án).

Rösszer Julianna

Észvégi hitvallás

Mikor Jézus a kereszttel
arccal esett a földre,
megáldotta a rajta termő
kenyerünket mindörökké,
s ízesebb, ha verejtékkel
sózzuk, munkával fizetünk érte,

akkor is, ha Júdás árulása,
Péter-tagadás, Veronika-kendő,
jobb-lator-hit lenne a bére.
Megyünk az úton roskadozva,
létünk néha golgotajárás,
ősz fejünkre újabb tél havaz,

szívverésünk megváltás-kiáltás,
mégis vigasz ez a mindennapi
tántorgásos, néma kálvária,
ha hittel hisszük, és megvalljuk azt:
Értünk is feltámadt az Emberfia!
(Tímár Máté)

A kereszt fogantatása

A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
A Libanonra szállott.
A Libanon csúcsán egy cédrus állott.
Törzse obeliszk, feje korona.
A Szentlélek ráharsogott: Te fa!
Máriától, a Szűztől most jövök.
Csirázik immár az Isten fia,
És áldott ő az asszonyok között.
Most rajtad a sor: im vihar-kezemmel
Megáldalak: légy terhes a kereszttel!
Légy te is áldott minden fák között,
Érezd, hogy nő benned a feszület,
Éveid: a Megváltó évei,
Míg utatok egykor összevezet.
Rajtad csorogjon végig Krisztus vére,

Kidöntve majd magányod vadonából
Állítsanak a világ közepébe.
Ott állj majd minden árva faluvégen,
Ott függj a cellák kietlen falán,
Ős-fádnak ezer apró másaképpen.
Forgácsolódj szét millió darabra,
A Szabadító tekintsen le rólad
Millió megbilincselte életrabra.
A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
Tovazúgott a Libanon felett,
Zúgásában ezer fa reszketett.
Ordító erdön ment harsogva át.
Csak egy fa értette meg szavát.
Lehajlott óriási koronája:
Kereszt-sorsának megadta magát.

(Reményik Sándor)

Utam

Mily régóta élek én már,
eddig mért nem gondoltam Rád?
Hát éltem én egyáltalán?
Nem is láttam, bukdácsoltam,
a sötétben csak botorkáltam.
Utam hozzád nem ismertem,
Sajnos, nem úgy nevelkedtem.
De most segítőt találtam,
s vele hozzád eljutottam.
Minden napom veled kezdem,

bár még bután, de esdeklem:
Bocsájtss meg egy eltévedtnék,
hogy még csak most kereslek.
Ó Mária! Mindönk anyja,
szívem bajban vigasztaljad.
Könyörögve arra kérlek,
bocsájtss meg a késést nékem.

(Izbéki Istvánné)

Jean-Claude Barreau:
„Az örömhír” című műve természetesen Jézus feltámadásáról szól. E tényből fakad minden keresztény ember legnagyobb reménye, boldogsága. – Az egyházellenes családban született, 15 évesen megtért, pappá és íróvá lett szerző a mindannyiunk által egyébként ismert dolgokról olyan lebilincselő módon szól, hogy szinte úgy érezzük, most halljuk először. Ez a mű a keresztény öröm könyve.

Ki nem vágyik arra, hogy eljusson a Szentföldre? A keresztények, köztük a magyarok is minden időben szívesen vették a kezükbe a zarándokbotot. **Gyürki László** már többször eljutott Jézus életének főbb helyszíneire, könyveket is jelentetett meg élményeiről.

A mostani: „**A magyar zarándokok és emlékek a Szentföldön**” rendhagyó és hiánypótló mű. Egyrészt megemlékezik a magyar zarándokokról, akik régen csak nagy küzdelmek árán jutottak el a vágyott

Könyvajánló É 2010. Húsvét

helyekre, úti beszámolójuk, leírásuk a szent helyek akkori állapotáról nagyon értékesek. Másrészt összegyűjti azokat az emlékeket, amelyeket a magyar zarándokok emeltek, vagy nyelvünkön örökítették meg a bibliai eseményeket.

Talán nem késő a **Húsvéti fényes örömnök** „kézikönyvet” ajánlanom. A család minden tagjának segítség, hogy a húsvéti szent ünnepet hogyan lehet elmélyülten, szépen megünnepelni otthon. Gyakorlati útmutató, tartalmazza a szimbólumok, elterjedt népszokások leírásait, elbeszélésekkel, versekkel, imákkal ismertet meg minket.

A legkisebbeknek írta **Kovács András: Láttam az Urat: É!** című kis könyvét. Kedves, tanulságos, a gyermekek nyelvén íródott húsvéti történeteket olvashatunk benne.

Áldott ünnepet, jó olvasást!

Izingné H. Csilla

KÉPES BESZÁMOLÓ

Március 13-án és 14-én a Tatán vendégeskedő csángó gyermekek énekükkel gazdagították a tóvárosi híveket.

Idén a betegek miséjét *Mátrai István* székesegyházi kanonok mutatta be, amelyen közel 70 embernek szolgáltatták ki a betegek szentségét.

A baji keresztút – első stáció (márc. 29.).